

[Larsen (Bjerre).]

vi selvfølgelig fremdeles gøre, thi hvis disse Lovforslags Gennemførelse skal betyde noget for Landbruget, vil det uvægerlig have en Prisstigning til Følge. Derfor maa vi gardere den Del af Befolkningen, som i Forvejen har daarlige økonomiske Vilkaar, og som vil faa disse Vilkaar yderligere skærpet.

Endelig vil jeg gerne gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der sagde, at Arbejdsløshedsspørgsmaalet var ganske uden Forbindelse med de Lovforslag, der var behandlet i Landbokommissionen. Ja, set ud fra det saglige Synspunkt for Forhandlingerne i Landbokommissionen og for de Forslag, der der blev Enighed om — men ved Siden af, hvad der der er foregaaet og skal foregaa med Hensyn til vor Lovgivning, forekommer det mig, at man maa tage Arbejdsløshedsspørgsmaalet med, fordi de Mennesker, som er ude i denne Situation, ganske naturligt ogsaa maa værnes.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kom med den mærkelige Udtalelse, at jeg bærer det væsentlige Ansvar for, at disse Lovforslag ikke blev gennemført, da de var til Behandling i forrige Rigsdagssamling. Det ærede Medlem begrundede ikke, hvorfor jeg havde dette Ansvar. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg er ikke Skyld i, at Landbrugsministeren udarbejdede Lovforslagene saaledes, at de ikke var i Overensstemmelse med den fælles Indstilling fra Landbokommissionen, som baade det ærede Medlem og jeg var Medlemmer af. Jeg bærer heller ikke i nogen Maade Ansvaret for, at man fra Ministeriets Side — det er ikke omtalt med noget som helst Ord i Landbokommissionen — vilde sammenkæde de Lovforslag, her er Tale om, med andre dem uvedkommende Lovforslag af speciel Art og stille disse sidste sociale Lovforslags Gennemførelse som Betingelse for Gennemførelsen af den enstemmige Indstilling fra Landbokommissionen, som ikke alene Medlemmerne af Landbokommissionen havde taget Stilling til — husk paa, hvor politisk præget Kommissionen var —, men som ogsaa de 4 store Partiers Medlemmer i Partimøder havde taget Stilling til og var gaaet ind for, og som Ministeriet ogsaa gennem sine Partier var gaaet ind for. Jeg udtalte ved Debatten i September Maaned, at hvis den højtærede Minister havde forelagt Lovforslagene i Overensstemmelse med Landbokommissionens Indstilling, og hvis

han ikke havde sammenkædet dem med Lovforslag, som var dem uvedkommende, saa havde Ministeren paa Forhaand haft Garanti for Lovforslagenes Gennemførelse, idet nemlig saa de Partier, hvis Repræsentanter var gaaet ind for dem i Landbokommissionen — og Repræsentanterne havde jo deres Partiers Tilslutning —, selvfølgelig vilde have stemt for Lovforslagenes Gennemførelse her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger med Henblik paa mine Udtalelser vedrørende Afgiften paa Brødkorn og Inddragelsen af Margarineafgiften under en Ordning, at Det radikale Parti i Mod sætning til Venstre vilde lave det saaledes, at det blev de velhavende, der kom til at betale, hvorimod Venstre vilde have, at de fattige skal betale. Jeg maa heroverfor for det første gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen i Kommissionen selv har været med til at underskrive en Betænkning, ifølge hvilken Brødkornet skulde medtages med Hensyn til at betale Afgift op til en saadan Højde, at de daværende Brøddriser ikke blev overstegtet, og jeg har her gennem Talmateriale, som ikke er blevet modsagt, ved Sagens Behandling i September godtgjort, at Brøddrisernes Højde paa daværende Tidspunkt var en saadan, at en Stigning af Brøddrisernes priser til 11 Kr. cif for Rug og 14 Kr. for Hvede ikke betingede nogen som helst Stigning af de daværende Brøddriser, men vilde levne en rimelig Avance til Bagerne alligevel. Men hvad gør man? Man borttager ganske simpelt Brødkornet fra Ordningen, og den højtærede Minister siger, at det er, fordi han vanskeligt kan kontrollere Bagerne. Jeg siger, at hvor der er Vilje, er der altid en Vej at finde; saa den Undskyldning for ikke at have fulgt Kommissionen synes jeg ikke er begrundet, saa meget mindre som hele dette Spørgsmaal i Kommissionen var Genstand for en meget, meget indgaaende Behandling, hvad jeg ikke er i Tvivl om, den højtærede Minister Skridt for Skridt har været vidende om.

Jeg vil for Resten til Slutning sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der var enig i, at vi maa have gennemført Landbrugsforanstaltninger, at det glæder mig selvfølgelig. Det har vi været enige om før, det var vi enige om i Landbokommissionen, og nu haaber jeg denne Gang, at Enigheden ikke nøjes med at forekomme paa Papiret, men at den bliver til Virkelighed.

Over for det ærede Medlem Hr. Larsen